

A què estem entrenats?

A fer moltes coses alhora però no a centrar-nos en una de sola i seguir-la fins al final.

Pensar depèn de les paraules?

El pensament complex necessita un llenguatge ric, perquè és el que copsa els matisos. En l'ús del llenguatge sóc molt exigent. És una inversió per a tota la vida: ampliar el vocabulari, expressar idees amb claredat, parlar ordenadament.

També has parlat dels valors.

Em considero educadora justament perquè, vulgui o no vulgui, transmeto valors amb allò que faig. Els joves interpreten el món adult més per com els tractem que pels discursos que fem.

Com els tractem?

Jo insisteixo molt en el respecte i la igualtat, i a partir d'aquí el que vull és eixamplar-los la capacitat d'entendre el món i la sensibilitat ètica i artística.

També la creativitat?

Sens dubte. En els treballs de recerca el més valuós és el que l'alumne ha pensat, el que ha creat. Per això és nefasta la llei Wert: treu les assignatures artístiques (música i plàstica) i fa que la filosofia no sigui obligatòria.

Una absurditat molt ben "pensada".

Són assignatures necessàries perquè donen eines per pensar pel seu compte. Si en la infància i l'adolescència no treballem el gust per l'art i la capacitat de pensar, quins individus estem fent?

És autora del llibre "Kant y la Il·lustración".

S'accepta l'autoritat d'un professor?

Com deien els caps dels indis sioux, "el dia que falti al respecte del meu poble, deixaré de ser-ne el cap". El que funciona és tenir molt respecte als alumnes. Els pots renyar, però capten si els renyes des del respecte.

En què bases la relació amb ells?

Tenir els límits molt clars (disciplinar-los en el silenci, per exemple), treballar punts de contacte entre ells i jo, perquè si no no els pots estirar, i no intentar quedar bé.

La igualtat va de bracet amb el respecte, deies.

La igualtat d'oportunitats passa per tractar els alumnes com a individus. No dir: "Com que és xinès aspira a obrir un basar". L'escola i l'institut han de servir justament per obrir perspectives. Com a ensenyants ens toca: estirar l'alumne segons les seves possibilitats reals i no segons l'origen familiar o de país.

Què és el racisme?

Qualsevol discriminació per motiu d'origen, color de pell o suposada identitat cultural. Neix com un concepte biològic: jo de petita tenia uns cromos de les races del món. Però la genètica ho ha desmentit i ara és més cultural.

Cultural?

Dir: "Al món hi ha diferents cultures i són incompatibles". Aquest discurs del "xoc de civilitzacions" és un recurs còmode per interpretar els conflictes posteriors a la guerra freda, però és simplificador i amaga les relacions de poder dels conflictes i la universalitat de l'espècie humana.

Realment hi ha cultures ben diferents.

La diversitat és innegable. La percepció del temps dels orientals, per exemple, és més contemplativa i pausada que aquí, que sempre el volem aprofitar. Però això no ha de dur conflicte. Al revés, a Occident s'ha posat de moda "parar-se" a fer ioga, meditació...

Tu n'ets una?

Sóc molt occidental i anar a poc a poc m'estressa! Ara, hi ha una tranquil·litat interna que l'hauríem d'incorporar. O almenys preguntar-nos: el ritme que duc m'ajuda a tenir el cap a lloc?

Bona pregunta.

Aquest estiu he estat al Vietnam i ells cada matí abans d'entrar a treballar fan mitja hora d'exercicis